

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Presència de l'amor de Déu

Durant les festes del Nadal passat vaig tenir ocasió de llegir un llibre titulat *Historia de la espiritualidad cristiana*. En arribar al segle XVII, em vaig aturar en la figura de sant Vicenç de Paül (1581-1660) entre d'altres persones representatives del catolicisme a França. Va organitzar formes estables de servei a les persones marginades, fundà les «Filles de la Caritat», primera institució femenina que va viure la consagració en el món, entre la gent, amb els malalts i els necessitats. Per a ell és essencial la vida interior de pregària, i bo i essent de natural molt organitzador i pràctic, tota la seva activitat es fonamentava en una profunda intimitat amb Jesucrist. També subratllava l'actitud de confiança i d'abandó en Déu, la caritat afectiva i efectiva, entregant-se amb generositat i a la vegada confiant en la Providència i en la gràcia de Déu.

En llegir aquestes pàgines dedicades a sant Vicenç de Paül, no vaig poder menys que recordar-me de la comunitat de Filles de la Caritat que atenen la Fundació Busquets de la ciutat de Terrassa des de l'any 1903. El seu treball consisteix en l'atenció als infants, adolescents i joves amb problemàtiques familiars dures, també a persones sense sostre i en risc d'exclusió social amb un servei de menjador diari, dutxa, rober i pisos, i finalment l'atenció a famílies amb dificultats amb un servei de distribució d'aliments i roba. A més atenen una residència de joves.

La dedicació de les Filles de la Caritat és un exemple de la gran tasca que les persones de vida consagrada realitzen des de l'Esglè-

sia en favor de la societat. Aquelles persones que en l'Església formen part de la «vida consagrada» poden viure aquesta consagració de diverses formes. A través del temps, des de les primeres comunitats cristianes fins avui, la vida consagrada ha anat variant i trobant formes diverses, des de els qui es dediquen a l'oració en un lloc apartat del món fins als qui vivint en el món es consagren a partir de les seves activitats seculares. Avui està constituïda pels Instituts de vida consagrada, els Instituts seculars i les Societats de Vida Apostòlica. A aquests s'hi sumen altres formes com l'Orde de les verges, la vida eremítica

i les noves formes de vida consagrada.

A la nostra diòcesi la vida consagrada hi té una presència important en diferents àmbits a través de 48 comunitats femenines i 10 masculines. Es dediquen a l'ensenyament 33 comunitats. També atenen l'acció caritativa i social 14 comunitats. Hi ha 3 monestirs de vida contemplativa i pregària i 7 comunitats que tenen cases d'espiritualitat. També un bon nombre d'aquestes persones col·laboren a les parròquies i de fet 143 parròquies són regentades per religiosos.

El proper 2 de febrer, festivitat de la Presentació del Senyor, se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Enguany el lema és: «Pare nostre. La vida consagrada, presència de l'amor de Déu». Recordem, doncs, que la vida consagrada és presència de l'amor de Déu, que cada consagrat, amb la seva vida i testimoni, ens anuncia que Déu és Pare, un Déu que estima amb entranyes de miseri-

còrdia. Com ens ho recordava el sant Pare emèrit Benet XVI, a l'inici de la carta encíclica *Deus Caritas est* citant l'apòstol sant Joan, Déu és amor i el qui viu en l'amor viu en Déu i Déu viu en ell (Cf. *1Jn 4,16*). Es tracta de fer present l'amor de Déu sobretot amb la vida, amb el testimoni, amb l'entrega generosa, i quan sigui convenient, també amb la paraula. Aquesta tarda, si Déu vol, em trobaré amb la majoria d'ells en una jornada de reflexió i de celebració i expressarem el nostre agraïment a tants membres de la vida consagrada que han fet de la seva existència una ofrena agradable a Déu i fecunda al servei dels germans.

ENTREVISTA

Ecoparròquies

MARIA BARGALLÓ

Justícia i Pau (JiP) Barcelona pretén donar resposta a la crida a una conversió ecològica integral que el Papa Francesc fa a l'encíclica *Laudato si'*, a través del projecte d'Ecoparròquies Solidàries. «Es tracta de fomentar una espiritualitat ecosocial-cristiana sobre la qual ancorar aquells canvis que ens permetin afrontar els dos reptes més importants dels nostres dies: la degradació humana i la degradació de la natura», explica la Maria Bargalló, vicepresidenta de JiP i coordinadora del projecte d'Ecoparròquies Solidàries.

Quin missatge preteneu difondre?

Volem donar a conèixer l'estreta relació que hi ha entre la degradació ambiental i la pobresa, que la nostra pròpia manera de viure i consumir provoca. Propiciem un estil de vida responsable i coherent que ens porti progressivament des del materialisme a la transcendència, del progrés tècnic al progrés ètic, del consumisme al consum conscient, de l'economia del creixement a l'economia pel bé comú, de l'individualisme a la consciència global, de la indiferència a la solidaritat...

Per què cal fer aquest pas, com a cristians?

Perquè forma part del nucli de la nostra fe. Un Déu creador: la natura com a do de Déu i l'home criatura de Déu que en forma part, administrador, no senyor ni dominador, la lloança a Déu present en tots els éssers i la Terra com casa comuna. Un Déu Pare de tots: la fraternitat universal, la sobrietat alliberadora i l'opció radical pels febles i empobrits.

De què depèn perquè surti bé?

Correm el risc que el crit profètic de l'encíclica *Laudato si'* quedi ofegat enmig de les cabòries pròpies del nostre apressat dia a dia; per això és clau que les parròquies hi aprofundeixin i desenvolupin l'espiritualitat ecosocial que el Papa ens proposa. Aquest projecte vol oferir elements que ajudin a anar fent petites passes i posar en contacte les parròquies que estiguin fent el mateix camí per compartir-lo. És un camí llarg de conversió que hem de recórrer plegats.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

Una experiència comunitària

Un xicot que està fent un postgrau als EUA ha tornat per passar les festes de Nadal amb la família. Fins al curs passat era membre actiu d'un grup d'universitaris cristians amb els quals es reunia regularment. Tots just arribat, va anar a una de les trobades. Era d'esperar que li demanessin que exposés com li anava l'experiència de viure en un país diferent: «En baixar de l'avió, vaig conèixer la família que m'acolliria. Una família catòlica en la qual em sento un més. Preciso catòlica, perquè aquella societat és força religiosa i és comú i gens estrany manifestar la pròpia fe i la pertinença a una confessió concreta. De la mà de la meua nova família i des del primer diumenge, em vaig integrar en la seva parròquia, molt acollidora amb els nous. Em cridà l'atenció que la participació dels laics és molt activa. Jo em vaig incorporar al grup de música, on toco la guitarra. També hi ha un cor, un grup de Càritas amb empena, uns grups d'estudi de l'evangeli, les catequesis, un agrupament escolta, un catecumenat, activitats per a la gent gran... Les celebracions són molt participades i viscudes amb intensitat. Des que soc allà, el divendres ja començo a tenir ganes d'anar a missa el diumenge.»

«A més de les activitats més religioses, es fan també trobades d'amistat. He participat en algunes de joves. Tornant a les celebracions religioses, m'impresiona especialment el moment de resar el credo que identifica el que creiem i que allà i aquí ho expressem amb les mateixes paraules, perquè fem la mateixa fe. És molt gran això. «Un sol cos i un sol Esperit [...] Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots» (Ef 4,4-6). Tenen també en molta reverència els sants, considerats com a referents exemplars que poden inspirar la nostra vida i el seu dia a dia...»

Fa pensar l'exposició del jove i fa comparar les dues realitats. La parròquia és l'espai comunitari dels fidels, animat per un rector que és el pastor de la comunitat. Els fidels s'hi apleguen per viure i celebrar la seva fe com a comunitat, com a poble de Déu que camina. És, també, àmbit de formació i de pràctica de la caritat. «Que tots siguin tu, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

HECHOS DE VIDA

El Dr. Collins y el testimonio de sus enfermos

Francis Collins, médico, físico y químico, director del Instituto de Investigación del Genoma Humano de EE.UU., ha afirmado:

«Era en 2003. Las investigaciones y el descubrimiento de la secuencia del genoma humano me dieron la oportunidad de vislumbrar a Dios. Cuando se descubren y se ven por primera vez esos 3,1 trillones de letras del manual que transmite el genoma humano —la totalidad de la información genética que posee un organismo humano y sus enfermedades: diabetes, corazón, fibrosis quística, cáncer, etc.— y se admiran esas páginas, se siente una cierta perplejidad y se tiene la sensación de que ello nos proporciona poder vislumbrar una Mente Suprema: Dios.»

De joven ejerció de médico. Le llamé poderosamente la atención «la manera de ser y saber afrontar —el testimonio— de varios de sus enfermos, de fe cristiana, que en vez de quejarse a Dios confiaban en Él y le rezaban. Gozaban de una fuerza interior apoyada en Jesús crucificado y resucitado. Ello le llevó a convertirse de agnóstico y ateo a cristiano fervoroso.

San Francisco de Asís cantaba: «Los hay que sufren enfermedad y tribulación, pero son felices porque lo sufren por amor y en paz. Alabado seas, mi Señor. Ellos serán coronados por Ti...»

Mn. J.M. Alimbau Argila
Medalla de Plata del
Inst. de Teol. Espiritual

Lectures de la missa diària i santoral

28. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dimarts [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercaderis (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD).

30. ■ Dimercres [He 10,11-18 / Sl 109 / Mc 4,1-20]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lismes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dijous [He 10,19-25 / Sl 23 / Mc 4,21-25]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Divendres [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Ana Vaillot i Otília Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dissabte [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ † Diumenge vinent, IV de durament l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 3,4-5.17-19 / Sl 70 / 1Co 12,31-13,13 (o bé: 13,4-13) / Lc 4,21-30]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. Servita.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Nehemíes (Ne 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora. El governador Nehemíes, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu». Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i reparatiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força».

Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*
És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.
Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Les paraules que em surten dels llavis / i els pensaments que el meu cor medita, / que us siguin agradables, Senyor, / penyal meu, redemptor meu. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el pasatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungut per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura».

Lectura del libro de Nehemías (Ne 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquellos días, el día primero del mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley.

El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*
La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Que te agraden las palabras de mi boca, / y llegue a tu presencia el meditar de mi corazón, / Señor, Roca mía, Redentor mío. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos.

Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

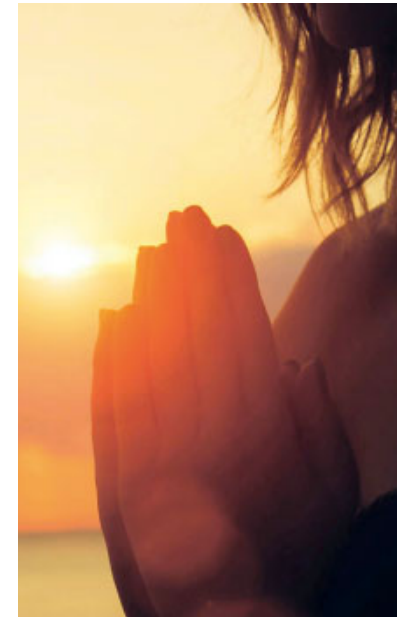
(Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido.

En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».

Fe i esperança en el Salvador

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Aquest mes ens farem ressò de com Nadal i Epifania són una ocasió per a reforçar la nostra fe viscuda en Déu, Salvador nostre. Toca prosseguir el nostre itinerari litúrgic, personal i comunitari, sincronitzant-lo amb el ritme que ens marca l'inici de la vida pública del Senyor.

Si haguéssim de trobar una paraula clau que la definís, segons sant Lluc, seria aquesta: *salvació*; que significa tres coses: alliberament, confiança absoluta i deixar-se orientar. Déu ens vol salvar per la persona de Crist que ens allibera d'allò que ens oprimeix, el pecat i la pròpia feblesa espiritual. Déu ens vol salvar pels signes prodigiosos de Crist, conquerint la nostra voluntat, en tant que potència espiritual que tenim, abandonant-nos en el seu amor immens i la seva providència insondable. Déu ens salva, orientant-nos per les paraules de Crist, que alena en nosaltres actes intensos d'amor sobrenatural, afany de caminar vers un Ideal, ja assolit per Crist, però que se'ns proposa perquè caminem lliurement i voluntària amb l'ajut del seu amor espiritual.

Avui Jesucrist, en l'Evangeli, ens recorda que aquesta és la seva missió: alliberar-nos, conquerir-nos amorosament per a Déu i guiar-nos. Així és com dona Ell acompliment a la voluntat de Déu, plasmada en l'Esriptura santa. I ho fa realitat alenament-nos esperança, una esperança que s'alimenta de la Bíblia, els sacraments i la pastoral de l'Església, tots ells signes sagrats de l'amor diví, i alhora només auxiliis per als peregrins, que anhelem el Tot, que és Déu, i que necessitem la força espiritual del seu confortament enmig de tribulacions i lluites del món present.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 27, a les 11 h. Missa de festa patronal i confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa. / **A les 17 h,** trobada de religiosos al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada.

Dilluns 28, a les 11 h. Jornada de formació de preveres.

Dijous 31, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Del divendres 1 al diumenge 3 de febrer. Encontre amb els Secretariats Diocesans del Moviment de Cursets de Cristiandat a los Ángeles de San Rafael (Segòvia).

Visita Pastoral

Dimecres 30 (tot el dia). Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Diumenge 3 de febrer, a les 20 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

Notícies

Delegació de Joventut. El 12 de gener, els responsables de la Delegació Episcopal de Joventut es varen reunir al Seminari de Terrassa (Valldoreix) per a continuar preparant el pelegrinatge d'estiu de joves a Santiago de Compostel·la.

Confirmacions. El diumenge 13 de gener, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de

Cerdanyola i administrà la Confirmació a 21 fidels.

Agenda

Els joves de Catalunya i la JMJ. Aquest aquest cap de setmana els joves de les diòcesis amb seu a Catalunya es reuneixen a Mataró amb motiu de la JMJ a Panamá, amb la que faran connexió directa. El diumenge el Cardenal Joan Josep Omella presidirà l'Eucaristia de cloenda.

Formació permanent. «Acció pastoral i mitjans de comunicació», a càrrec de Manuel María Bru, Prevere diocesà, llicenciat en Teologia i Doctor en Periodisme, Delegat episcopal de Catequesi (i abans, de Mitjans de Comunicació) de l'Arxidiòcesi de Madrid. Dilluns 28 de gener, a les 11 el matí, a la Cúria Diocesana (c/ Vinyals 47-49, Terrassa).

Formació d'aprofundiment de Càritas. «Com expliquem qui som i què fem.

Claus de la comunicació per a la sensibilització», a càrrec d'Anna Roig, Cap de comunicació i relacions institucionals de Càritas Diocesana de Barcelona. Dimecres 30 de gener, a les 18 h. Lloc: Seu de Càritas diocesana de Terrassa (c/ Duran i Sors 11, Sabadell).

Visita guiada al Santuari de la Salut. Diumenge 3 de febrer, a les 11.30 h, missa i a les 12.30 h, visita.

Curs per a matrimonis ALPHA. En 7 sessions. Dissabtes del 2 de febrer al 16 de març. Horari: de 21 a 23.30 h. Lloc: Parròquia de la Mare de Déu del Carme (c/ Francesc Salvans 62, Terrassa). Per a més informació i inscripcions: Montse Prats (tel. 661 868 815. E-mail: mprats4@xtec.cat).

Cicles de formació. «Casar-nos? Per què?». Cicle de 6 sessions al fil de l'exhortació sobre l'*Alegria de l'amor* del Papa Francesc. El dilluns de 4 de febrer a l'11 de març, de les 21.15 a 22.45 h. Lloc: Parròquia del Sant Esperit (c/ de l'Església 5, Terrassa).

Exercicis per a preveres. Dirigits per Mons. Domingo Oropesa, Bisbe de Cienfuegos (Cuba), del 10 de març (vespre) al 15 (havent dinat). Lloc: Casa d'Espiritualitat Nostra Senyora de Montserrat de Caldes de Montbui. Inscripcions: Secretaria General (tel. 93 733 70 95) abans del 6 de març.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Presencia del amor de Dios

Durante las pasadas fiestas navideñas tuve ocasión de leer un libro titulado *Historia de la espiritualidad cristiana*. Al llegar al siglo XVII, me detuve en la figura de san Vicente de Paúl (1581-1660) entre otras personas representativas del catolicismo en Francia. Organizó formas estables de servicio a las personas marginadas, fundó las «Hijas de la Caridad», primera institución femenina que vivió la consagración en el mundo, entre la gente, con los enfermos y los necesitados. Para él la vida interior de oración es esencial, y siendo de natural muy organizativo y práctico, toda su actividad se fundamentaba en una profunda intimidad con Jesucristo. También subrayaba la actitud de confianza y abandono en Dios, la caridad afectiva y efectiva, entregándose con generosidad y a la vez confiando en la Providencia y en la gracia de Dios.

Al leer estas páginas dedicadas a san Vicente de Paúl, no pude menos

que acordarme de la comunidad de Hijas de la Caridad que atienden la Fundación Busquets de la ciudad de Terrassa desde el año 1903. Su trabajo consiste en la atención a niños, adolescentes y jóvenes con problemáticas familiares duras, también a personas sin techo y en riesgo de exclusión social con servicio de comedor diario, ducha, ropero y pisos, y finalmente la atención a familias con dificultades con un servicio de distribución de alimentos y ropa. Además atienden una residencia de jóvenes.

La dedicación de las Hijas de la Caridad es un ejemplo de gran tarea que las personas consagradas realizan desde la Iglesia en favor de la sociedad. Las personas que forman parte pueden vivir su consagración de diversas formas. A través del tiempo, desde las primeras comunidades cristianas hasta hoy, la vida consagrada ha adquirido diversidad de modos, desde quienes se dedican a la oración

en un lugar apartado del mundo, hasta quienes viviendo en el mundo se consagran desde sus actividades seculares. La vida consagrada está constituida por los Institutos de vida consagrada, los Institutos seculares y las Sociedades de Vida Apostólica. A ellos se les suman otras formas como el Orden de las vírgenes, la vida eremítica y las nuevas formas de vida consagrada.

En nuestra diócesis la vida consagrada tiene una presencia importante en diferentes ámbitos a través de 48 comunidades femeninas y 10 masculinas. Se dedican a la enseñanza 33 comunidades. Se dedican también a la acción caritativa y social 14 comunidades. Hay tres monasterios de vida contemplativa y oración, y 7 comunidades que se dedican a casas de espiritualidad. También un buen número de ellas colaboran en las parroquias, y de hecho 13 parroquias son regentadas por religiosos.

El próximo 2 de febrero, festividad de la Presentación del Señor, se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Este año el lema es: «Padre nuestro. La vida consagrada, presencia del amor de Dios». Somos conscientes de que cada consagrado es presencia del amor de Dios con su vida y testimonio y nos anuncia que Dios es Padre, un Dios que ama con entrañas de misericordia. Como nos recordaba el santo Padre emérito Benedicto XVI, en el inicio de la carta encíclica *Deus Caritas est* citando al apóstol san Juan, Dios es amor, y quien permanece en el amor permanece en Dios y Dios permanece en él (Cf. *1Jn* 4,16). Se trata de hacer presente el amor de Dios sobre todo con la vida, con el testimonio, con la entrega generosa, y cuando sea conveniente, también con la palabra. Esta tarde, Dios mediante, me encontraré con la mayoría ellos en una jornada de reflexión y celebración y expresamos nuestro agradecimiento a tantos miembros de la vida consagrada que han hecho de su existencia una ofrenda agradable a Dios y fecunda al servicio de los hermanos.